

3311163 *Sed. Duby - 03*
**JWAN
MOZZUCHIN**

TAJNY KURJER

TAJNY KURJER

Dramat osnuty na motywach romansu Stendhala «ROUGE ET NOIR»

K 275 / 08 5,-

Realizacja:

GENNARO RIGHELLI

W roli tytułowej:

IWAN MOZZUCHIN

O s o b y :

Juljan Sorel . . . IWAN MOZZUCHIN
Teresa Renal . . . LIL DAGOVER
Andrea de la Mole AGNES PETERSEN
Margrabia de la
Mole . . . Jean Dax
Norbert de la
Mole . . . Feliks de Pomes-Soler
Burmistrz Renal . Jose Davert
Książę Ludwik Filip
Orleański . . . Ernest Stahl
Hrabia de Vernois . Hubert Meyrink
Ksiądz . . . Dillo Lombardi
Spiskowcy, żołnierze, rewolucjoniści etc.

Własność:

BIURO KINEMATOGRAFICZNE
MUZA-FILM

WARSZAWA, Widok 23. Tel. 324-30
KRAKÓW, Florjańska 44. Tel. 20-01

313

Iwan Mozzuchin znów w Europie

Po wędrówce w krainie dolara, Iwan Mozzuchin wrócił do twórczości europejskiej. Faktem jest, że aktorom europejskim grunt rodzimy służy stokroć lepiej, niż ponętne sezamy Hollywoodu. Rezultatem pracy Mozzuchina po powrocie z Ameryki jest »Tajny Kurjer«, realizowany przez Gennaro Righellego dla wytwórni »Terra« i opracowany według motywów głośnego romansu stendhałowskiego »Rouge et noir«. Ciekawe anegdotki opowiadają o sferach w z tym filmem, wzbudził ogólne zainteresowanie. Pewnego dnia Mozzuchin wraca do domu i

bie fil-
związku
który
zainte-
nego

czy-
ta swej
młodej mał-
żonce, Agnes Petersen, scenarjusz »Tajnego Kurjera«, w którym objął rolę tytułową. Podczas opisu scen miłosnych między bohaterem a jego bohdanką — Iwan spostrzega, że Agnes siedzi smutna i nasępią. »Co ci jest, kochanie?« pyta. Małżonka w pierwszej chwili wzdraga się i nie chce odpowiedzieć, wreszcie wybucha:

— Z takim przejęciem opisujesz te sceny miłosne, jakbyś już przeczował, że sprawią ci niewysłowioną przyjemność!

— Ależ niezawodnie, sprawią mi nawet rozkosz.

— Jakiż przyznajesz się do tego otwarcie?

— Naturalnie. Będę je grał z kobietą młodą, piękną, którą...

— ???

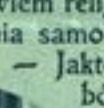
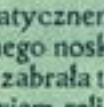
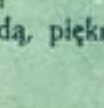
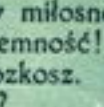
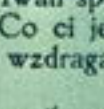
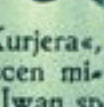
— ...którą kocham.

W tem miejscu Agnes wybuchnęła spazmatycznym łkaniem. W przerwie między szlochem a otarciem kształtnego noska jęknęła:

— Zemszczę się! Zabiję tę niegodną, która mi zabrała twe serce!

— Nie możesz tego uczynić, najdroższa, bowiem religja twoja zabrania samobójstw.

— Jakiż samo-
bójstw?

— No tak, zabijając tę kobietę, popełnisz samobójstwo, bowiem moją partnerką jesteś ty właśnie.

IWAN MOZZUCHIN przemawia do publiczności

»Tajny Kurjer« — to pierwszy film nowego etapu mojej twórczości. Przyznaję się bowiem do wielkiej zbrodni: dotychczas grałem wyłącznie dla siebie. Nie myślałem zupełnie o filmie, partnerach, widzu: pamiętałem, że jestem tym, kim jestem — poza tym nie interesowały mnie wpływy uboczne. Obecnie zmieniłem zupełnie horyzont myślenia filmowego. Zaprzyjaźniłem się

z Widzem. Zrozumiałem, że czyniłem mu przez wiele lat krzywdę, zapominając o nim i postanowiłem dalszą moją twórczość poświęcić wyłącznie Jemu. Zacząłem od »Tajnego Kurjera«. Poszło mi tem łatwiej, że film przepojony jest całkowicie uczuciem, a przytem Julian Sorel — to człowiek którego widz zrozumie odrazu. Julian Sorel ma zalety, ale i wady zwykłego człowieka: żyje życiem zrozumiałem dla widza i bliskim dla jego pojęć. Romans z Teresą Renal, miłość ku Andrei, nawet przygoda erotyczna z dziewczyną w ober-

tność i darz mnie uczuciem, równem mojemu.
(*Źłun. z Cini Miroir*).

Prasa polska o filmie „TAJNY KURJER“

»Iwan Możuchin ukończył właśnie swój wielki film europejski p. t. »Tajny Kurjer«. Film osnuto na głośnym romansie Stendhala p. n. »Rouge et noir«. Mistrzowi partneruje Li! Dagover i jego młodzianka małżonka, Agnes Petersen.«

Kurjer Warszawski z dn. 9. VIII. 1928.

»Rycerskie i romantyczne tło »Tajnego Kurjera« pozwoli Możuchinowi wykazać swe kolosalne możliwości aktorskie w jak najlepszym oświetleniu.

Głos Prawdy

ży — to są ludzkie uczucia, słabości zwykłego człowieka. Monumentalne sceny zbiorowe, jak np. wybuch rewolucji lipcowej, rozprawa przed trybunałem rewolucyjnym i szafot otaczają bohatera tą właśnie romantycznością, która najlepiej przemawia do duszy Widza.

Kochana publiczności, pokochałem cię i pragnę grać wyłącznie dla ciebie — przebac mi dawną oboję-

»Obok Mozżuchina ukazują się z kobiety: rolę młodzieńczej, pięknej Paryżanki gra Agnes Petersen, dojrzałą, piękną kobietę, którą los przykuł do boku starego męża, a następnie rzucił w objęcia kochanka — odwarza Lil Dagover.«

Rzeczpospolita z dn. 16. IX. 1928.

»W nadchodzącym sezonie zimowym ujrzymy nowy film niezrównanego Iwana Mozżuchina »Tajny Kurjer« według romansu Stendhala »Rouge et noir«. Reżyserja Gennaro Righellego, najzdolniejszego z młodych reżyserów europejskich, zapowiada twórcę na miarę arcydzieła.«

Republika (Łódź) z dn. 25. X. 1928.

»Tajny Kurjer« — to frapujący tytuł nowego filmu Iwana Mozzuchina. Genjalnemu Rosjaninowi partnerują 2 piękne kobiety: Agnes Petersen i Lil Dagover. Rytm, tempo, napięcie akcji — oto główne walory tego arcydzieła.
Kurjer Łódzki z dn. 18-X. 1928.

»Od czasu »Kurjera Carskiego« Iwan Mozzuchin milczał. Przemówił dopiero teraz, po powrocie do Europy, w wielkim filmie Terry p. n. »Tajny Kurjer«.
Echo Wieczorne (Łódź) z dn. 25. X. 1928.

»Czy wiecie, że Muzafilm pokaze nam wkrótce wspaniałego »Tajnego Kurjera« z Mozzuchinem i czarującą Agnes Petersen?»
Głos Prawdy z dn. 30. IX. 1928.

Nakładem DOMU HANDLOWEGO
MUZA-FILM
KRAKÓW, FLORIAŃSKA 44

Rotograwiura Drukarni Narosłowej
w Krakowie, ulica Wołka L. 19